



“Enga lejpga atroka sma vam prnesl”

Etnološki raziskovalni tabor

“Potujemo skozi čas”

Ambrus, 20.10.2007



„Enga lejppga atroka sma vam prnesl“

Raziskovalni tabor

Ambrus, oktober 2007

Potujemo skozi čas

Uvodnik

Ambrus - s soncem obsijan, poln otroškega živžava, smeha, glasbe in ustvarjalnosti. Takšen je bil ta kraj 20. 10. 2007.

Mladi etnologi iz OŠ Stična smo prispeli že zjutraj ob 8. 00. Pričakali so nas s polento in z mlekom, z zajtrkom, kakršnega so nekoč jedli otroci pred odhodom v šolo. Razdelili smo se v delovne skupine in »potovali skozi čas«. Ogledali smo si kozolce, stare hiše, zidanice, vinograde, cerkve ... Izdelovali smo zobotrebce, pletli košare, spoznali lovce, ličkali koruzo, obrekovali, ustvarjali iz glin, pletli, spoznali obleke in frizure iz različnih življenjskih obdobj ...

Zakaj smo se sploh zbrali tukaj? Pri izbirnem predmetu etnologija nas je letos kar za 5 skupin - 109 učenk in učencev. Odločili smo se, da nekaj ur prebijemo med ljudmi in raziskujemo našo preteklost.

Posebej so se izkazali v Ambrusu: učiteljice, vzgojiteljice ... In mnogi ljudje v kraju, ki so med seboj prav tekmovali, kdo bo več prispeval za ta dan. Da o pecivu, jabolčnemu zavitku, kruhu, jabolkih, suhem sadju in drugih dobrotah ne govorimo. V kotlu se je kuhala enolončnica, grel nas je čaj.

Zaključili smo s starinskimi plesi, s pesmijo, s prepirom o kokoših etnološke dramske skupine in veselimi vižami nove glasbene skupine ... Nepozabni sta bili nevesti s svojima ženinoma — poroka seveda ni bila zaresna; obujali smo le običaje izpred davnih let.

Pečen krompir z ocvirki pa je bil res nekaj posebnega!

Vsem najlepša hvala za lepe trenutke, topel in iskren sprejem.

Zlata Kastelic, prof.

Urnik dela

- | | |
|---|---|
| - 7.30: odhod z avtobusom izpred matične šole v Ivančni Gorici. | - 14.30 do 15.30 - priprava izdelkov, oddaja prispevkov za časopis, oblikovanje razstave, priprava za nastop in na zaključek tabora. |
| - 8.15: zajtrk v Ambrusu (mleko, polenta). | - 15.30 do 16.30 - zaključna prireditev s peko krompirja in z domačimi ocvirki. |
| - 8.45: delitev v skupine; ob 9. 00 začetek dela v delavnicah in odhod na teren. | - 17.00: odhod domov z avtobusom. |
| - 13.30 do 14.30: kosilo - enolončnica, jabolčni zavitek. | |

Časopis »Enga lejppga atroka sma vam prnesl« je izdala Osnovna Šola Stična, Cesta II. grupe odredov 40, 1295 Ivančna Gorica, ravnatelj Marjan Potokar, prof. Izšel je v sklopu raziskovalnega tabora »Potujemo skozi čas«, ki ga je organizirala mentorica izbirnega predmeta etnologija Zlata Kastelic, prof. . Urednica časopisa: Branka Emeršič, članke in fotografije pa so prispevali učenke in učenci OŠ Stična.

“Enga lejpga atroka sma vam prnesl”

Raziskovalni tabor

Ambrus, oktober 2007

Potujemo skozi čas

Slikovna reportaža o dogajanju v Ambrusu



Odpravljanje k delu ... avtorici
reportaže Nina in Kaja.



Kaj vse so ujeli naši lovci?

-Lisico,
-kuni.



Prvi začetki ...



Aha ... tole so pa končni izdelki pri
pletenju košar.

Fanta pri ličkanju! A sta
mogoče našla kak bonbon?



“Enga lejppga atroka sma vam prnesl”

Raziskovalni tabor
Ambrus, oktober 2007

Potujemo skozi čas

Slikovna reportaža o dogajanju v Ambrusu



Med delom smo se tudi malo posladkali.



To je naš ansambel Veseli godci, ki nas je med delom zabaval.



To so kvačkane rožice.



Izdelovanje zobotrebcev.

Fotografije: Katja Gašper in Rok Pirc

Potujemo skozi čas

Stare hiše

Bili smo pri **Adamovi hiši**. Leta 1911 je bila hiša požgana, nato so jo obnovili. Zgrajena je bila iz ilovice in kamna, imela je široke stene, slamnato streho. Stropi so bili leseni, imeli so lesene stopnice, ki so vodile na podstrešje. V hiši so bili 3 prostori. Črna kuhinja je imela krušno peč. Za peko kruha so uporabljali »mentrgo«. Stranišče je bilo »na štrbunk«, umivali so se v vedrih. Za razsvetljavo so uporabljali oljenke in sveče. Hlev je stal poleg hiše.



Tomaškova hiša je bila narejena v 19. st. Hiša je zgrajena iz kamna in ilovice, danes pa je krita z opeko. V preteklosti so imeli slamnato streho, sedaj pa imajo 150 let staro kritino. Hiša je nizka, z lesenimi stropi. V hiši so bili 3 prostori: črna kuhinja, spalnica in dnevni prostor. Uporabljali so lončeno posodo. Stranišče je bilo zunaj, »na štrbunk«. Za razsvetljavo so uporabljali petrolejke. V hiši je še veliko starega pohištva (postelja s posteljnino, komoda, ogledalo...), nabožnih predmetov in starih fotografij.



Potujemo skozi čas

Obiskali smo **Jurmanovo hišo**. Hiša je zapuščena, nizka, kamnita in ilovnata. Stranišče je bilo »na štrbunk«, v spodnjem delu hiše je hlev. Tam so tudi kletni prostori. Imeli so tudi vodnjak. Streha je opečna, predvidevamo, da je bila včasih slamnata. Hiša je imela črno kuhinjo. Umivali so se v vedrih, prali so v potokih. Stara je okoli 150 let. Notranjosti si nismo mogli ogledati.



Jahabova hiša je bila zgrajena konec 19. st. Streha je bila slamnata. Hiša je bila nizka in zgrajena iz kamna in ilovice. Imela je črno kuhinjo in lesene strope. Za osvetljavo so uporabljali petrolejke in sveče. Hlev se je nahajal v spodnjem delu hiše. Imeli so tudi stranišče »na štrbunk«. Perilo so prali v vodnjakih. V hiši se nahajajo tudi nabožne slike.

Zadnjo smo si ogledali hišo, ki pripada **Viharjevim**. Zgrajena je bila leta 1946. Hiša je nizka, imeli so vodnjak. Zgrajena je iz kamna, strešna kritina je opečna. Predvidevamo, da je bilo stranišče »na štrbunk«.

Pripravili: Gašper, Luka, David, Anže in Luka

Fotografije: Rok Pirc



Potujemo skozi čas

Risanje starih hiš

Ko smo zgodaj zjutraj prispeli v Ambrus, smo pozajtrkovali ter se razdelili v skupine. Skupina, ki smo jo poimenovali Risanje starih hiš, sta vodili Ksenija in Erika Hrovat. Najprej sta nas peljali na Kal k Jurmanovi stari hiši. Vsak si je izbral svojo pozicijo za risanje. Imeli smo le 20 minut časa, ko sta nas peljali k naslednji. Naslednja je bila Adamova hiša. Bila je tako stara, da smo se bali, da se bo podrla. Zgrajena je bila iz ilovice in lesa. Najprej je bila pokrita s slamo, kasneje pa so jo pokrili z opeko. Ko smo si ogledali hiše na Kalu, smo se vrnili v Ambrus. Naslednja, ki smo si jo ogledali, je bila Jahabova hiša.

Na žalost o njej nismo dobili veliko informacij. Ko smo jo narisali, smo se odpravili v hrib, da bi narisali Viharjevo hišo. Poleg hiše je tudi kozolec. Nekateri smo raje risali kozolec, nekateri hišo, nekateri pa kar gugalnico. Ko smo izvedeli, da je nazaj prišla lastnica Tomaškove stare hiše, smo se odpravili nazaj. Razkazala nam je zelo staro hišo. Notranjost je bila precej drugačna od današnjega časa. Videli smo staro peč (krušno peč) poleg postelje za dva. V kotu je bil križ. Omare so bile lesene. Prej je bila kuhinja »črna kuhinja«, a so jo prenovili. V hiši ne živi nihče več 5 let. Dobili smo veliko informacij, kako so živeli v starih časih in mislim, da takrat ni bilo lahko življenje.

Pripravila: Sara Mišmaš

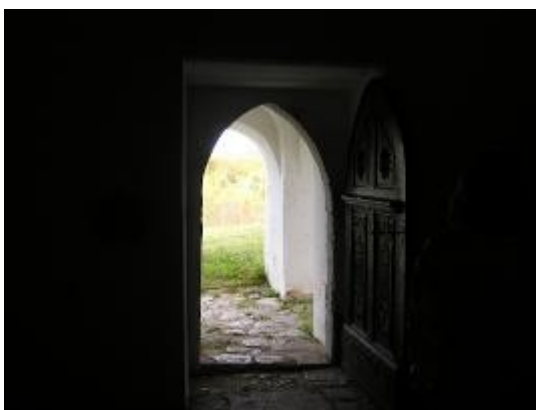


Potujemo skozi čas

Cerkev na Kamnem Vrh



Kamni Vrh se imenuje zato, ker je na vrhu hriba velik kamen. Zavetnik cerkve je sv. Peter. Na cerkvi je freska, kjer je upodobljen sv. Peter, ki z levo roko kaže v nebo, v desni roki pa ima dva ključa – ključ pomeni vrhovno oblast; sv. Peter je bil prvi papež. Nad fresko pa je napis : HIC DEUM, kar pomeni, tukaj je Bog.



Cerkev je bila do leta 1700 brez zvonika, po letu 1700 pa so vaščani prizidali zvonik, v katerem sta dva zvončka. Vhod v cerkev je bil v obliki portala – ta portal govori o starosti cerkve (gotika). Portal je bil narejen po letu 1400.

Cerkev je bila zgrajena v obdobju gotike. Zaradi fresk je cerkev zelo zanimiva in znamenita.



Freske je leta 1459 naslikal Janez Ljubljanski. Freske uprizarjajo 4 evangeliste, 4 svetnice, večino apostolov. Oltarja prvotno ni bilo.



Najprej je bil samo kip sv. Petra. V oltarju glavno mesto zavzema Jezus. Oltar je bil zgrajen leta 1669. Strop v cerkvi je obnovljen in kasetiran, narejen okoli leta 1680–1690.

Tisti duhovniki, ki so prišli maševat na Kamni Vrh, so se podpisali na freske; pisali so v glagolici.

Potujemo skozi čas

Znamenitosti na poti na Kamni Vrh



Kapelica z Marijo
in Jezusom



Prenovljena kapelica s kipom
Marije. Kip je eden največjih
v Sloveniji.



Kašča



Cerkev v Ambrusu

Zavetnik cerkve je sv. Jernej. Ambruška cerkev ni bogata s freskami in tako zanimiva kot cerkev na Kamnem Vrhu. Župnija je prvotno spadala pod Krko, šele pozneje pod Ambrus; župniki so prišli maševat s Krke v Ambrus. Cerkev je bila zelo majhna; zaradi naraščanja prebivalstva so leta 1808 cerkev povečali, tudi spremenili njeno notranjost. Sliko v glavnem oltarju je narisal slikar Šubic. Stranska oltarja sta bila zgrajena leta 1860. Zvonik je starejši. Križev pot v cerkvi je obnovljen.



Pripravili: Tina Lekan, Katja Hočevlar, Urša Oberstar in Uroš Lekan

Fotografije: Aljaž Žgajnar

Potujemo skozi čas

Ličkanje

Naša skupina se je pogovarjala z Jožetom Zajcem, ki živi že 33 let v Ambrusu. Ambrus šteje približno 750 prebivalcev in ima 2 bifeja ter 1 trgovino.

V Ambrusu že od leta 1845 poteka šolstvo in od takrat naprej se je Ambrus samo še razvijal:

- Leta 1928 je dobil elektriko, mlin in žago, ki sta bila prav tako na elektriko.
- Imel je tudi hranilnico in posojilnico.

Prebivalci so se ukvarjali s kmetijstvom, po letu 1957 pa so nekateri, predvsem ženske, delale v tovarni Rašica.



Ljudje so se v Ambrusu zbirali v večjih kmečkih hišah, najbolj znana je bila Lukmanova hiša. Večinoma so se zbirali ob ličkanju koruze in mletju prosa.

Pri ličkanju so sodelovali vsi. Moški so vezali, se pogovarjali o delu na polju, ženske, ki so ličkale pa o tem, kaj bodo jedli, o ženitvah, premlevala so vaše novice. Po ličkanju jih je čakala pojedina – "povečerek" in ples.

Že med ličkanjem pa so naleteli na skrite bonbone in žganje. Otroci so imeli pri ličkanju malo privilegijev; ko so nabrali tri pisane storže, so lahko odšli spat.

Ostanke ličkanja so porabili za predpražnike, blazine, copate. Gospod Jože je povedal še nekaj o mletju prosa, ki so ga opravljali mladi in se je končalo na podoben način kot ličkanje.

Zvedeli smo še nekaj o porokah in pogrebni navadah. Presenetila nas je zgodba o Namretovi teti, ki se je zbudila na parah in potem še nekaj let živela.

Po dokončanem pogovoru z gospodom Jožetom smo se tudi mi preizkusili v ličkanju.

Sodelovali: Petra, Petra, Melita, Špela, Natalija, Polona, Nika, Erika, Tanja

Fotografije: Katja Gašper in Zlata Kastelic, prof.



Potujemo skozi čas

Stare zidanice

Po tem, ko smo se zbrali v skupine s svojimi vodiči, smo odšli vsak na svoje delo. Mi smo se odpravili na lov za starinami in starimi zgradbami. Odšli smo namreč v ambruške vinograde. Najprej smo šli opazovat **Tomaškovo zidanico** iz leta 1958. Ta čudovita stara zgradba je bila zgrajena že prej, pa je bila porušena. V njej so bile še vedno stare stvari kot so brenta, laj in ribežan. Po koncu ogleda smo natrgali še belo grozdje. Nato smo se odpravili po spolzki poti v **Brletovo zidanico**. Ta zidanica je bila zgrajena pred več kot 100 leti, vmes pa je bila večkrat prenovljena. In nazadnje smo si ogledali še zadnjo zidanico – **Henretovo**. Zraven je prigrajena še »štirna«. Vse zidanice so kvadratne oblike in vgrajene v zemljo. Včasih so bile vse krite s slamo. Spodaj so sodi z vinom in vsi potrebni pripomočki, na vrhu pa drva, slama, manjše stvari (stolčki, pipe ...) in pa orodja. Po koncu ogleda vinogradov, smo se vsi veselo skupaj odpravili proti igrišču v šolo.



Sodelovali: Denis, Aleš, Marko, Matjaž in Samo. Fotografija: Maja Hrovat

Kozolci

V Ambrusu je ohranjenih 17 kozolcev. Najbolj pogosti tip kozolca je toplar. Večina jih je iz 20. stoletja. Vsi so veliki od 6 do 8 metrov. Večina kozolcev je tesanih. Uporabljali so jih za sušenje trave. Vsi so pokriti z betonskimi »cegli«. Najstarejši kozolec je v lasti Branka Muhiča in je star 198 let. Najmlajši pa je star dve leti.

Izdelovalci so večinoma neznani. Znani so le Hribljan in Šibtanjev. Veliko ljudi v vasi je izdelalo kozolce. Večina jih stoji na obrobju domačije.

Pripravili: Jože, Peter, Sašo, Aleks, Benjamin, Robert



Potujemo skozi čas

Zgodovina lovstva



Najprej so nam lovci povedali nekaj o lovstvu, kako so lovili včasih in kako danes. Vsako pomlad se odpravijo v Javhe, kjer nastreljujejo svoje puške. Pokazali so nam kože raznih živali, pasti za polhe, daljnogleda in nagačenega divjega prašiča. Povedali so nam nekaj o živalih, ki jih lovijo. Podrobneje so nam predstavili polhe, medvede, lisice, kune in dihurje.

Nato smo odšli v gozd, kjer smo si ogledali lovsko prežo in hercules (krmilnica), ki raztresa koruzo. Potem nas je gospod lovec peljal k jami kjer so se med 2. svetovno vojno skrivali partizani.

Vsak mesec izide revija Lovec, ki bo naslednji teden praznovala 100-letnico obstoja. Na koncu smo šli v lovčev hišo in si ogledali rogovje nagačenih živali in 100 let staro puško.

Vaši lovci:

Matic Strmole, Žiga Jernejčič, Aleš Godec, Aljaž Zaletelj, Uroš Zaletelj, Primož Hočevnar, Luka Jernejčič.

Fotografije: Katja Gašper Rok Pirc in Zlata Kastelic, prof.



Potujemo skozi čas



Razstava



Skrb za zdravje



Med razstavljenimi predmeti se je znašla tudi knjiga z zanimivim naslovom Materinska pomoč zdravemu in bolnemu dojenčku iz daljnega leta 1921. Sodila je v Knjižnico zdravstvenega odseka za Slovenijo, napisal pa jo je dr. Matija Ambrožič, asistent-volonter (prostovoljec) na dunajskem državnem zavodu za zaščito mater in dojenčkov. Ugotovili smo, da je na majhne otroke "prežalo" veliko nevarnih bolezni; marsikatero se je dalo odgnati s čistočo in veliko skrbjo za otroka – materam s številnimi otroki in hudim pomanjkanjem pa to ni bilo vedno lahko.

Zanimale so nas tudi zdravilne rastline, ki rastejo v okoliških gozdovih in po travnikih.

Ugotovitve bomo s pridom uporabili naslednje šolsko leto pri raziskovalni nalogi, ki bo raziskovala skrb za zdravje v našem šolskem okolišu. (M. L.)

Potujemo skozi čas

Oblikovanje iz gline

V tej skupini smo oblikovali posode iz gline po starem načinu. Skupino je vodila Marjeta Baša, ki oblikuje posode že vrsto let; tako nas je navdušila, da jo bomo povabili v šolo k etnologiji, kjer nam bo razložila skrivnosti ustvarjanja iz gline. (M. L.)



Grablje, kosišča, oselniki

Jože Zupančič nas je popeljal “v svet” grabelj, kosišč in oselnikov. Za izdelavo le teh je potrebno imeti pravo goro orodja in seveda delavnico. Tudi naša skupina se je preizkusila v izdelovanju le-teh, za nagrado pa smo dobili po en izdelek. (M. L.)



Potujemo skozi čas

Pletenje

Volna in pletilke – kako spretno je oboje sukala Marija Perko, ki nam je predstavila tudi svojo posebnost – kvačkane rože. Model je bil kupljen celo v Kanadi! Pavla Hočevnar pa je mojstrica puloverjev, rokavic, šalov ... Tudi me smo izdelale nekaj centimetrov šala in ugotovile, da vaja dela mojstra. (M. L.)



Pletenje košar

Ivan Rus nam je pokazal, kako izdelujemo košare. Ni vseeno, kdaj nabere material, kako ga pripravimo. Pri pletarstvu razlikujemo izdelke glede na uporabo gradiv. Tako poznamo izdelke iz vrbe, slame, koruznega ličja, leskovih viter in drugih gradiv.

V zadnem času uporablja Ivan Rus plastičen material. Zanimivo, na sejmi prodaja več teh košar kot pa tistih, ki so iz naravnega materiala, npr. iz npr. iz “beke” in leščevja. (M. L.)

Izdelovanje zobotrebcev

Pri izdelovanju zobotrebcev (klincev) smo spoznali, iz katerega lesa se izdelujejo (leskovega, drenovega, češminovega in lesa črnega gabra); delo je ročno. Eni cepijo palice, drugi obrezujejo ob straneh letvice, tretji jih ostrijo z nožem na obeh koncih. Posušijo se na peči. Lahko pa se izdelovalci poslužujejo nalašč za to prirejenih orodij. (M. L.)



Potujemo skozi čas

Obleke



Tokrat smo se odločili za nekaj posebnega: odločili smo izbor oblek ob posebnih priložnostih: ob krstu, obhajilu, birmi, poroki. Razstavili smo dve krstni oblekici in pregrinjalce. Oblečilca so bila res "mini", saj so otroke nesli h krstu že nekaj dni po rojstvu!

Obleke pri obhajilu in birmi so bile večinoma bele, enako tudi majhne torbice in čevlji.



Našo nevesto Špelo smo odeli v zelo stara bela čipkasta oblačila z lepo izvezenim životkom; ozaljšali pa smo jo s prelepo ruto. Svilen ruto iz 1882. leta, ki nam jo je posebej za to priložnost posodila Rezka Hrovat, Ratenčanova mama, pa smo razstavili.

Nevesta Natalija pa je posegla kar v domačo omaro: oblekla je belo, dolgo obleko, z lepo stilizirano rožo, ki jo je na svoj poročni dan nosila njena mamica.



Predstavili smo tudi spodnje perilo izpred sedemdeset- in več let! Samo ročno delo – dragoceno, lepo, neponovljivo. Naše manekenke so predstavile nekaj najlepših kosov.

Obe sta se pohvalili tudi s poročnimi rožicami – ena s šopkom, druga z rožami v laseh: oboje je prav umetelno izdelal Mitja Hren. (M. L.)



Frizure



Frizerka Lidija je prava mojstrica. V enem dopoldnevu je oblikovala celo paleto različnih frizur: poročnih, vsakdanjih, s kitkami, s čopki ... Ozaljšala je tudi ambruške učiteljice in vzgojiteljice, ki so se posebej za ta dan odele v lepa, starinska oblačila. (M. L.)



Potujemo skozi čas

Dramska skupina

nas je dobro nasmejala s predstavitvijo prepira med sosedi. Tjaša, Nina, Katja, Laura so se vneto kregale zaradi kokoši, od katerih je ostal na sosedovem dvorišču "samo drek" in nobeno jajce! (M.L.)



Všeč so mi bili piškoti ...

Ideja za časopis je enkratna ...

Prikaz poroke in prepira je bil odličen ...

Vse je bilo super, moralo bi biti več lepih fantov. Ni bilo dobro, da je bilo mrzlo in da je padal sneg ...

Dober je bil zajtrk, frizure ...

Stare obleke so bile prav lepe in ko smo bile deklice oblečene v njih, smo bile še lepše kot prej ...

Vtisi ...

Všeč mi je bilo, ko smo šli z lovci v gozd. Hrana je bila zelo dobra ...

Modna revija—ojej, saj to perilo je takšno kot danes obleke ...

Odlična organizacija, prijazni ljudje ...

Vse dobro ...

Potujemo skozi čas

Sodelovali so učenke in učenci:

8.a: Hočevar Katja, Lekan Uroš, Lekan Tina, Oberstar Urša, Skubec Miha, Žgajnar Aljaž .

8.b: Babič Denis, Glivar Matjaž, Hauptman Nina, Hočevar Primož, Hočevar Tjaša, Lampret Katja, Meglen Marko, Muhič Aleš, Papež Andraž, Šinkovec Sanja, Zaletelj Aljaž, Zaletelj Uroš.

8.c: Klemar Petra, Kralj Erika, Medved Tanja, Miklavčič Tina, Polak Ajda, Tomažin Ines.

8.d: Čož Laura, Ferlin Kaja, Gašper Katja, Kastelic Gašper, Kralj Nika, Masle Luka, Oven Nina, Pirc Rok, Sadar David, Skubic Lea, Strniša Franci, Tihle Peter, Tihle Igor, Zapotnik Aljoša, Zupančič Katja.

9.a: Kuhar Anja, Pajk Barbara, Jefim Sergej, Ljubič Nejc.

9.b: Kovač Tjaša, Mišmaš Sara, Uršič Darja.

9.c: Godec Aleš, Sadar Erika, Germ Vesna, Hočevar Špela, Hrovat Laura, Hrovat Melita, Hrovat Natalija, Jernejčič Žiga, Strmole Matic, Škoda Polona, Žnidaršič Natalija.

9.d: Čož Anže, Ferlin Benjamin, Jerše Jože, Markelj Luka, Papež Peter, Vidrih Aleks, Zajc Robert, Germ Sašo.

7. a: Zupančič Špela.

7. b: Jernejčič Luka.

7. c: Hrovat Nika, Hrovat Polona.



Potujemo skozi čas

Sodelovali so:



Učiteljice ambruške podružnične šole: Tatjana Hren, Cirila Zupančič, Nataša Švener Škrajnar, Mojca Pustovrh, Nadja Jankovič Fortuna.

Učiteljice matične šole oz. podružničnih šol: Zlata Kastelic, Anka Koželj, Anja Jordan, Vanja Peček Janoš, Jasmina Zupančič, Branka Emeršič.

Hišnik Jože Rus in **kuharica** Anica Hrovat.

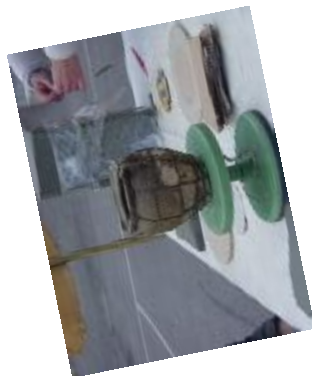
Sodelavke in sodelavci iz Ambrusa: Jože Zajc, Olga Hrovat, Maja Hrovat, Anton Hrovat, Janez Godec, Ivan Rus, Marjeta Baša, Jože Zupančič, Marija Perko, Danica in Anton Hrovat, Sonja in Robert Bradač, Sašo Tratar, Sabina Mišmaš, Jože Blatnik, Jože Hrovat, Joži Hrovat, Lidiya Perko, Pavla Hočevan, Martina Hrovat, Ksenija Hrovat, Erika Hrovat, Mitja Hren, Luka Škrajnar, Štefan Zupančič.

Drugi sodelavci: Jože Vidmar, Dušan Štepec, Petra Ovčar, Marjeta Logar.



Potujemo skozi čas

Delavnice



- . Stare hiše
- . Zgodovina cerkve v Ambrusu in na Kam-nem Vrhu
- . Način življenja, ličkanje
- . Obrekovanje, ličkanje
- . Stare zidanice in vinogradi
- . Kozolci
- . Zgodovina lovstva
- . Razstava
- . Skrb za zdravje
- . Oblikovanje iz gline
- . Izdelava kosišč, oselnikov, grabelj
- . Pletenje
- . Pletenje košev
- . Izdelava zobotrebcev
- . Obleke, frizure v različnih življenjskih obdobjih, modna revija
- . Dramska skupina
- . Predstavitve dela - zaključna prireditev
- . Priložnostni časopis

